

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010771
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010771.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Romana Hargaša, v trestnej veci proti odsúdenému F. O., nar. X.X.XXXX v G., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2014, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.7.2014 2014, sp. zn. 2Pp/40/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Odsúdený F. O. vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/11/2012 zo dňa 6.11.2012, právoplatný dňa 31.1.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 6To/147/2012 zo dňa 31.1.2013, pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.d) Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. Výkon trestu odsúdený nastúpil dňa 31.1.2013 a po započítaní väzby predpokladaný koniec má mať dňa 7.9.2015. Lehota na podanie žiadosti o podmieňené prepustenie odsúdenému plynula od 7.5.2014.

Dňa 30.4.2014 podal odsúdený F. O. prostredníctvom svojho obhajcu na Okresný súd v Trenčíne žiadosť o podmieňené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 23.7.2014, sp. zn. 2Pp/40/2014 rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 415 ods.1 Tr.por. zamietol žiadosť odsúdeného F. O. o podmieňené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/11/2012 zo dňa 6.11.2012, právoplatný dňa 31.1.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 6To/147/2012 zo dňa 31.1.2013.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený F. O., ktorú neodôvodnil.

Dňa 19.8.2014 bolo na okresný súd doručené podanie obhajcu odsúdeného nazvané ako späťvzatie žiadosti, v ktorom uvádza, že svoju žiadosť zo dňa 25.4.2014 o podmieňené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/11/2012 zo dňa 6.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/147/2012 zo dňa 31.1.2013 výslovne berie späť.

Dňa 20.8.2014 bolo na Okresný súd v Trenčíne doručené písomné podanie odsúdeného F. O. zo dňa 17.8.2014, ktorým oznamuje súdu, že svoju žiadosť o podmieňené prepustenie z výkonu trestu vedenú na Okresnom súde v Trenčíne pod sp.zn. 2Pp/40/2014 berie po dohode so svojim obhajcom späť.

Na základe podanej sťažnosti bola vec dňa 28.8.2014 predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v prvom rade sa zaoberal

skutočnosťou, že odsúdený po vyhlásení uznesenia súdu prvého stupňa podal proti nemu sťažnosť a neskôr sa vo svojom písomnom podaní vyjadril, že svoju žiadosť o podmiennečné prepustenie berie späť. Krajský súd dospel k záveru, že po rozhodnutí súdu prvého stupňa už odsúdený nemôže účinne vziať späť svoju žiadosť, zákon takúto možnosť už po rozhodnutí súdu prvého stupňa (aj keď neprávoplatnom) nepripúšťa, je možné len vziať späť podanú sťažnosť (§ 188 Tr.por.). Opačný výklad by znamenal, že odsúdený by mohol v prípade negatívneho rozhodnutia o podanej žiadosti na súde prvého stupňa opakovane žiadosť brať späť a podávať novú žiadosť o podmiennečné prepustenie, čím by stratilo na význame ustanovenie § 415 ods.1 Tr.por. posledná veta.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodoval o podanej sťažnosti odsúdeného, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného F. O. nie je dôvodná.

Prvostupňový súd postupoval správne a zákonne keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods.1 Tr.zák. Podstatným pre rozhodnutie súdu v obdobných prípadoch, teda pri rozhodovaní o tom, či odsúdeného podmiennečne prepustí z výkonu (zvýšku) trestu odňatia slobody, je posúdenie skutočnosti, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (§ 66 ods. 1 Tr. zák.). Dôležitým, nie však jediným, podkladom pre rozhodnutie súdu je v tomto ohľade vyjadrenie riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj tu krajský súd ako aj okresný súd dospel k záveru, že odsúdený si v súčasnej dobe plní svoje povinnosti, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, čo vyplýva z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 14.05.2014, tak ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, ktorým je odporúčané jeho podmiennečné prepustenie. Z hodnotenia tiež vyplýva, že jeho správanie vo výkone trestu je hodnotené kladne, boli mu doposiaľ udelené tri disciplinárne odmeny, potrestaný nebol. Ciele resocializačného programu sa u odsúdeného plnia, program zaobchádzania je zameraný na podporu kontaktov s primárnou rodinou a aktívne využívanie voľného času. Resocializačná prognóza je hodnotená ako priaznivá na základe nízkeho rizika sociálneho zlyhania, najmä z dôvodu pravidelného zamestnania, stabilného finančného príjmu a dôvodu, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Na druhej strane je v hodnotení tiež konštatované, že k svojej trestnej činnosti zastáva iba čiastočný kritický postoj.

Aj keď vyššie uvedené hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom bolo doplnené podaním zo dňa 04.06.2014, z ktorého vyplynulo, že neprávoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 2T/14/2013 zo dňa 26.05.2014 bol F. O. odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, krajský súd na predmetné doplnenie hodnotenia pri svojom rozhodovaní neprihliadal, s poukazom na prezumpciu nevinu, keďže rozsudok nebol právoplatný.

V súvislosti s posudzovaním splnenia poslednej podmienky na podmiennečné prepustenie, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, teda neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy, považuje krajský súd za nutné zvýrazniť, tak ako aj okresný súd, že F. O. stál pred súdom dvakrát. V prvom prípade bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2012 zo dňa 06.11.2012, právoplatným dňa 31.01.2013 uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. d) Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý v súčasnosti vykonáva. Následne bol Okresným súdom Trnava uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., pričom vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie bolo v tomto prípade upustené od potrestania. Aj krajský súd potom s prihliadnutím na násilnú povahu vyššie uvedených páchaných trestných činov odsúdeným dospel k záveru, že napriek záverom hodnotenia a skutočnosti, že vykonáva trest v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je riziko recidívy u odsúdeného príliš veľké. Takýto záver odôvodňujú jeho sklony k opakovanému páchaniu násilnej trestnej činnosti a málo kritický postoj odsúdeného k nej. Krajský súd navyše podotýka, že napriek dobrému hodnoteniu v súčasnosti nebol správanie odsúdeného vo výkone trestu, resp. väzby vždy s ústavným poriadkom, kedy počas adaptácie vo výkone väzby sa vyskytli nedostatky v správaní,

za čo bol disciplinárne potrestaný. Uvedená skutočnosť vyplynula z hodnotenia z ÚVV Leopoldov, kde vykonával väzbu a napokon aj z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2012.

Na základe toho potom aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu síce preukázal polepšenie, avšak v súčasnosti nie je možné vysloviť záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení. Krajský súd uvádza, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy, čo v prejednávanom prípade zistené nebolo. Je to práve kriminálna minulosť odsúdeného F. O. a jeho málo kritický postoj k nej, ktorá bráni aj krajskému súdu prijať jednoznačný záver, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného F. O. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.